

Aars Fjernvarmeforsyning vil udnytte affaldsdyngerne fuldt ud

I Aars mærker fjernvarmeforsyningen, at der produceres affald som aldrig før. Derfor vil forsyningen gerne udvide med endnu en ovnlinje.

AFFALDSVARME

Af journalist Flemming Rasmussen,
Dansk Fjernvarme

Ovnlinjerne hos Aars Fjernvarmeforsyning arbejder for tiden alt, hvad de kan, også selvom fjernvarmenettet ikke kan aftage al den varme, der kommer fra det brændende affald.

- Vores to ovnlinjer kører 100 procent halvdelen af året. I øjeblikket brænder vi alt, hvad vi kan og udnytter den varme, vi kan. Resten må vi køle bort. Det er ikke en optimal løsning, og det affald kan udnyttes bedre, siger Aars Fjernvarmeforsynings formand, Svend Andersen.

Aars Fjernvarmeforsyning fik sin første ovnlinje i 1985, og den brændte årligt omkring 17.000 tons affald. I 1995 kom ovnlinje to til, og så blev der afbrændt mellem 42.000 og 45.000 tons affald om året. Sidste år var forsyningen så nået op på at brænde næsten 54.000 tons affald af.

- Faktisk vil det sige, at der er sket en tredobling på kun 20 år, konstaterer forsyningens direktør, Per Sørensen.

- I vores køletårne bortkøler vi årligt ca. 20 % af affaldsvarmen – vi kan simpelt hen ikke køle mere varme bort. Et ekstra køletårn vil øge vores kapacitet med 8.000 tons om året, men det er ikke en fornuftig løsning på langt sigt og heller ikke en god udnyttelse af affaldet, siger han.

Det fælleskommunale affaldsselskab I/S Renovest, som leverer affaldet til forbrændingsanlægget i Aars, forventer at der om kun 2-3 år vil være behov for afbrænding af yderligere ca. 20.000 tons affald om året.

Forbrændingsanlægget i Aars kører alt hvad det kan, men affaldsdyngerne er større end kapaciteten. Aars Fjernvarmeforsyning satser derfor på, at anlægget bliver udvidet og er gået i gang med at lægge planer for, hvordan affaldsvarmen kan udnyttes. Foto: Flemming Rasmussen.

Et affaldsproblem

Situationen har fået Aars Fjernvarmeforsyning til at gå i tænkeboks og arbejde på mulige løsninger, der kan gøre forsyningen i stand til at udnytte affaldsvarmen til et mere gavnligt formål end at spilde varmen ved at agere foretrukket opvarmingskilde for Himmerlands gråspurve.

Først og fremmest kræver det, at forbrændingsanlægget i Aars udbygges med en tredje ovnlinje samtidig med en tilslutning af flere varmekorbrugere i Vesthimmerland, så varmen kan udnyttes. Økonomien og det selskabstekniske skal også på plads.

- Det, at der er mere affald end forbrændingskapacitet, er ikke et varmekorproblem, det er et affaldsproblem og i lidt bredere forstand et samfundsproblem. Vi kan og vil ikke lave noget,

der koster varmekorbrugere i Aars penge, fastslår Per Sørensen.

Affaldssiden skal i høj grad være med til at løfte opgaven, men det kan ifølge Per Sørensen godt betale sig med de markedspriser, der ses i øjeblikket.

- Affaldsselskabet betaler mere end det dobbelte for at få det brændt af andre steder, konstaterer han.

En fordel for samfundet

Per Sørensen understreger, at når Aars Fjernvarmeforsyning går ind i disse overvejelser, så er det, fordi forsyningen ønsker at anlægge et helhedssystem på situationen.

Snævert set vil høj konkurrence på at komme af med affald nemlig føre til stigende indtægter på forbrændingsanlæggets affaldsside, hvilket igen i

en vis udstrækning vil afspejles i stabile eller faldende priser på varmesiden. Når forsyningen alligevel ønsker at udvide produktionskapaciteten, er det, fordi Per Sørensen mener, at både Aars Fjernvarmeforsyning og samfundet generelt kan drage fordel af det.

- Det er min klare opfattelse, at varmeprisen i hele Himmerland vil kunne sænkes, hvis vi gennemfører dette projekt. De små varmeforsyninger omkring os i Aars har store udgifter til varmeproduktion, så det vil være godt for området. Vi vil sådan set bare gøre, som man ellers ser det omkring de store byer, Århus, TVIS-området og for eksempel Hjørring, der vil sende varme til Hirtshals, forklarer Per Sørensen.

- Men der er da også fordele for Aars Fjernvarmeforsyning. Hvis vi kunne brænde mere affald i en tredje ovn, kunne vi slippe for at supplere op med træpiller og de cirka tre procent naturgas, vi bruger, siger han.

14.000 tons spildevandsslam

Distribution af varme til regionens andre byer er således en mulighed for at udnytte al den varme, der kommer fra afbrændingen af affald. Ikke mindst, hvis Aars Fjernvarmeforsyning gør alvor af planerne om at udvide med en ekstra ovnlinje.

Men risikerer fjernvarmeforsyning ikke, at springet i kapacitet mellem at have to og tre ovnlinjer er så stort, at forsyningen vil stå med en tredje ovnlinje, som affaldsmængderne trods alt ikke kan fylde?

- Der er altid en risiko, når man bygger sådan noget, men vi har set affaldsmængderne stige i en årrække, og allerede om 2-3 år forventer Renovest, at der vil være op mod 80.000 tons om året. Vi har den fordel, at vi allerede har mandskabet til at drive en ekstra ovnlinje, næsten i hvert fald. Bliver samfundet nødt til at etablere den ekstra kapacitet et nyt sted, så vil det kræve, at man ansætter 12 mand, siger Svend Andersen.

Per Sørensen arbejder desuden på en plan, der kan sikre, at en eventuel tredje ovnlinje får nok at se til. Den plan handler om spildevandsslam.

- Der er tungmetaller i det, og landmændene får ikke lov til at blive ved med at køre det på markerne. Det er jeg overbevist om. Men vi kan brænde det i den samme affaldsovn, og vi har den nødvendige røgrensning.

Ifølge Per Sørensen produceres der alene i Vesthimmerland 14.000 tons spildevandsslam om året.

- Der er selvfølgelig noget vand i det, men selv hvis man tager højde for det, vil det svare til omkring 12.000 tons affald, oplyser han.

Aars Fjernvarmeforsyning har så småt indledt en dialog med affaldssiden, og den kommende tid skal desuden vise, om der er grundlag for varmeforsyning til andre byer i Vesthimmerland.

fr@danskjernvarme.dk